

Az Üllői Keresztelő Szent János

Egyházközség Hírlevele

2025. augusztus 10.
ÉVKÖZI 19. VASÁRNAP

Az éberség és a készenlét gondolata mindig időszerű az év minden napjának minden percében. Éberségünkkel a jelen eseményekre figyelünk, a készenléttel pedig a jövőnket igyekszünk biztosítani. Úgy éljünk, hogy a számadás napja ne váratlanul lepjen meg bennünket.

OLVASMÁNY – *Bölcs 18, 6–9*

A választott nép várva várta az egyiptomi rabságból való szabadulás napját. Bízott Isten jóságában és hatalmában. S nem is csalódott! Isten különféle csapásokkal arra kényszerítette a fáraót, hogy elengedje a választott népet. Isten most is velünk van: segít, hogy megszabaduljunk minden rossztól, és eredményesen vívjuk meg életünk harcait.

SENTLECKE – *Zsid 11, 1–2. 8–19*

Az Ószövetség nagyjai az Istenbe vetett hit és remény példaképei számunkra. A szenvedés és a megpróbáltatás idején is hűségesen kitartottak Isten mellett. Isten ígéreteinek beteljesedésére nekünk is várakoznunk kell. Hitben, reményben és szeretetben töltjük a várakozás idejét.

EVANGÉLIUM – *Lk 12, 32–48*

Jézus állandó virrasztásra szólítja fel övéit. Ez nagy erőfeszítést kíván. Ezért csak az lehet Jézus tanítványa, akiben megvan az áldozatkészség szelleme. Ehhez Jézus ígérete szerint megkapjuk a szükséges lelki erőt.

AZ EUCHARISZTIÁHOZ

Az oltár köré összegyűlt hívek – akár sokan vannak, akár kevesen – mindig Isten jelenlétét tanúsítják. Az oltártól árad ugyanis mind a hívekre, mind a világra a megváltás kegyelme.

ELMÉLKEDÉS

Uram, Jézus Krisztus, azért jöttél és hívtad az embereket, hogy kövessenek téged. Oly keveset tudok rólad! Lépj a lelkem elé! Nyisd meg szememet, hogy lássam, ki vagy! Nyisd meg fülemet, hogy belém hatoljanak szavaid! Szólítsd szívemet, hogy föléd forduljak és téged kövessen! Tanítványod akarok lenni, Uram, hívj engem is! Veled megyek és veled dolgozom. *Romano Guardini*

ISTEN ÉLTESSE A KLÁRÁKAT!

Augusztus 11-e *Assisi Szent Klára* napja. Assisiben született 1193-ban. A szegénység útján szülővárosának nagy fiát, Ferencet követte. Alapítóanyja a róla elnevezett női szerzetesrendnek. Szigorú szegénységben élt, de mégis gazdag volt a szeretet és a jámborság tetteiben. Szoros lelki barátság fűzte szerzetestársához Prágai Szent Ágneshez, III. Béla királyunk unokájához. Meghalt 1253. augusztus 11-én, az assisi Szent Damján-kolostorban.

Assisi Szent Klára, könyörögj érettünk!

▶ Hétfőn augusztus 11-én indulnak fiataljaink táborozni Diósjenőre., és aznap este kivételesen nem lesz szentmise.

▶ **Augusztus 15-én, pénteken Nagyboldogasszony ünnepén Üllőn reggel 07.30 órakor, Gyömrőn este 18:00 órakor lesz szentmise.**

▶ Augusztus 16-án, szombaton gyalogos zarándoklat Máriaibesnyőre, jelentkezni Mészáros Olivér akolitusnál lehet.

▶ Plébániai napközis táborunkba - augusztus 18-22. - még lehet jelentkezni.

Szeretettel várunk mindenkit liturgikus és közösségi alkalmainkra!

SZÚZ MÁRIA MENNYBEVÉTELE: NAGYBOLDOGASSZONY Augusztus 15.

Nagyságát és hatalmát mutatta meg Isten akkor, amikor Fiának édesanyját megóvta az áteredő büntől. Isten nagysága és hatalma nyilvánult meg abban is, hogy a Szűzanya teste nem lett az enyészeté, hanem élete végeztével Isten megdicsőítette őt testben és lélekben, fölvetta a mennybe, és a Világ Királynőjévé tette.

A Szűzanyának ez az ünnepe azt jelzi számunkra, hogy a feltámadás után testünknek is része lesz az örök boldogságban. Hány embernek adott már erőt a sátántipró Szűzanya alakja! Hányszor támadt a történelem folyamán az istentelenség az Asszony Gyermekeire! Hányszor támadták meg magát a Mária-tiszteletet! Időről időre az Isten hangja érvényesült: „Eljött az ő Fölkentjének uralma!” S eljött a Fölkent édesanyjának „uralma”, tisztelete.

Rendkívül gazdag a Boldogságos Szűz Mária szerepe magyar kereszténységünkben. Ünnepeink zarándoklattal vagy búcsúújszentmisével ezt a főünnepet, ami paracsolt ünnep számunkra. Menjünk szentmisére ezen a napon!

Olvasmány – Jel 11, 19a. 12, 1–6a. 10

Szentlecke – 1 Kor 15, 20–27c

Evangélium – Lk 1, 39–56

ADOMÁNYAIKAT köszönettel fogadjuk
az Üllői Katolikus Egyházközség számlájára.
Számunkunk: OTP 11784009-22238928

**IRODAI IDŐ: hétfő, 17:00–18:00 a plébánia hivatal
irodájában**

SENTMISÉK RENDJE:

Szombat este vigília 17:30 – Vasárnap reggel 09:30

Évközi 19. hét --- vasárnap, C évben

Bölcs 18,6-9; Zsid 11,1-2.8-19; Lk 12,32-48

*„A hit szilárd bizalom abban, amit remélünk,
meggyőződés arról, amit nem látunk. Őseink ebből
merítettek bizonyosságot.”*

Amiről ma a Zsidókhoz írt levélben olvasunk, annak történeti alátámasztását láthatjuk az Olvasmányban: az Egyiptomból való kivonulás éjszakája nem érte váratlanul atyáinkat, mert hittek esküvel megerősített ígéreteinek. Az Újszövetségben azonban sokkal nagyobb ígéretek birtokában vagyunk. A Hitvallásban ezt mondjuk: *„Várom a holtak feltámadását és az eljövendő örök életet.”* Amikor a ritmikusan ismétlődő *„hiszek”* ígét egyszer csak fölváltja a *„várom”*, ezzel fontos figyelmeztetést is kapunk. Ha hitünk nem alakul át várakozássá, akkor az haldokló, beteg hit, nem az Úr Jézus által megdicséért emberi magatartás.

Ő a mai Evangéliumban az urára váró szolga képét állítja elénk. A nappal a tennivalók világát jelenti, az éjszaka a mélységes bizalomét, amelyben nem cselekszünk, hanem egyszerűen várunk, ráhagyatkozva Urunkra, aki nem csap be és nem hagy cserben. Ez a várakozás maga a legnagyobb tett, még ha esetleg öntudatlan álomban, mély alvásban testesül is meg, mint ahogy a gyermek alszik édesanyja karjaiban, kimondatlanul is tudva, érezve, hogy a legnagyobb biztonságban van, a szeretet védőburka veszi körül. Akiket Isten Lelke vezérel, azokat erre a mélységes várakozásra, totális ráhagyatkozásra tanítja.

Az isteni pedagógiának különböző szakaszai vannak. Előbb megízlelteti velünk az Úrral való együttlét édességét, azután munkát ad. Majd mikor már egészen beleszoktunk, és kedvünket találjuk benne, megengedi – vagy szándékosan akarja? –, hogy egyszerre ízét veszítse mindaz, amiért eddig lelkesedtünk, sőt azt, hogy minden tevékenységben unalmat, csömört, ürességet találjunk. S ha ebben az állapotban mégis egészen átadjuk magunkat neki úgy, hogy nem akarunk semmit, nem akarunk már valaki lenni, hanem csak őt akarjuk egyedül, akkor megajándékoz bennünket azzal, hogy egyszer csak eljön hozzánk, és ő szolgál fel nekünk. Visszaadja tevékenységünk jó ízét, ám a szívünket magának tartja fenn.

Az Urára váró szolga magatartása a Lukács evangéliumban a Krisztus-követő alapállása. Idilli képnek tűnik, valójában azonban igen kemény küzdelem, mely túl van az evilági várakozáson és túl a cselekvésen is. Hogy mégsem lehetetlen, s hogy megéri, arról tanúskodnak az Egyház nagy és kicsiny, jól ismert és

elrejtett életű szentjei, s mindazok, akik ha csak egy-egy órára, napra is, megízlelték utánozhatatlan édességét.

Szűz Mária mennybevétele

(Nagyboldogasszony) – Augusztus 15.

Jel 11,19a;12,1-6a.10; 1Kor 15,20-27c; Lk 1,39-56

*„Én, János, láttam, hogy az égben feltárult az Isten
temploma és láthatóvá vált a szövetség ládája.”*

Az új és örök szövetség Isten és ember között maga Jézus, aki valóságos Isten és valóságos ember. A szövetség ládája viszont a Szent Szűz testestül-lelkestül, mert ő előbb hitébe, majd testébe fogadta az új és örök szövetséget, a megtestesült örök Igét, a második isteni személyt.

Szent Lukács a mai evangéliumban Mária látogatását Erzsébetnél úgy írja le, mint a frigláda fölvitelét Jeruzsálemben. Azonos kifejezéseket használ, azonos képeket. Dávid liturgikus táncot járt örömeiben a frigláda előtt az eredeti görög szöveg szerint; a magzat Keresztelő Szent János is liturgikus szent táncot járt az élő frigláda, a Szent Szűz előtt, akiben Isten dicsősége, Jézus volt jelen. Mária is körülbelül három hónapig maradt ott Zakariás házában, mint egykor a frigláda Obedeus házában – és mindkét ház áldásban részesült.

A lorettói litániában szereplő megszólítás: *„Frigynek szent szekrénye”*, nem csupán szépköltői kép, ha nem nagyon mély bibliai igazság. János ezt a szekrényt, a szövetségnek ezt a ládáját látta a megnyílt égben.

Mária azonban nemcsak lelkileg, hanem testileg is frigláda, mert *„méhébe fogadta Szentlélektől szent Fiát”*. Ma az ő dicsőséges feltámadását, mennybevételét ünnepeljük.

Szent Pál csak a kezdetet és a véget említi: Először Krisztus, majd amikor eljön, azok is mindannyian, akik Krisztushoz tartoznak. Máriát nem említi, mert a végső időről beszél, de burkoltan utal rá, mert sorozatot említi. A sorozat pedig akkor sorozat, ha legalább már két tagja van, és ha lesz legalább egy harmadik tagja.

Igazából Szűz Mária feltámadása Jézus Krisztus feltámadásával végtelenül jobban összetartozik, mint a mi feltámadásunk: úgy, ahogy a szövetség ládája és a benne lévő isteni dicsőség. Ennek a titoknak az elfogadása, szemlélése az üdvösség terhe alatt kötelező. Az ő feltámadásának, megdicsőülésének ténye szigorúan hozzátartozik a hitletéteményhez, ahhoz a hithez, amelynek elfogadása üdvözít.

Talán nem is tudjuk, hogyan és miért. Elég az, ha tudjuk, Isten kinyilatkoztatta Szűz Mária megdicsőülését, hogy üdvözülhessünk. Talán az állandó szemlélés a fontos, hogy Jánossal együtt hitünkben lássuk a megnyílt eget, bármi is történik velünk és bármilyen keserű is az életünk, és lássuk a megnyílt égben Szűz Máriát, a frigynek szent szekrényét.

(fr. Barsi Balázs ofm)